

Willem van der Linde doet bericht van zijn avontuur

Waterman in Kenia aangekomen

ALTEA. Willem van der Linde is inmiddels een bekende bij de lezers van deze krant. Niet alleen omdat hij al twintig jaar aan de Costa Blanca woont, maar ook omdat hij al meerdere keren in artikelen heeft gestaan over zijn project om waterputten te slaan in Kenia. Hij houdt ons nu op de hoogte van de vorderingen vanuit het dorpje Gongoni Vileg.

Vorige week woensdag kwam Van der Linde aan in het Afrikaanse land. Naar eigen zeggen had Van der Linde een goede vlucht, geen vertragingen of verloren bagage: 'Er was niets bijzonders', vertelt hij opgelucht. 'Ik ben vertrokken vanuit Amsterdam. Daar vandaan vlogen we eerst naar Frankfurt om een overstap te maken naar Mombassa. Elija heeft mij opgehaald van het vliegveld en naar de Travellers Club gebracht [een ontmoetingsplek voor reizigers].'

Niets zonder verrassingen

Bij de Travellers Club kon Willem gratis van het internet gebruik maken, nadat hij de manager had overgehaald om hem een handje te helpen en te beloven dat hij hem ook in de krant zou vernoemen (bij deze!). Daar kon Willem ook even een uurtje slapen voordat hij weer op pad ging om de aannemer te zoeken die het boren van de

put op zich zou nemen.

'Ik had een contract van 200.000 shilling (tweeduizend euro) met hem gesloten, maar zoals ik al verwachtte, werd het wat meer dan gewoon tien minuten praten. Hij begon met veel zuchten en steunen te klagen over hoe moeilijk het zou zijn en kwam vervolgens met de nieuwe prijs van 3.200 euro aan. Dat was een nogal niet-Afrikaanse manier van doen waardoor Elija, mijn steun en toeverlaat voor deze weken, boos wegliep en zei: "Willem, dit doen we niet zo. Zo behandel je geen mensen!" Hij keerde direct terug naar Mombassa en ik maakte een nieuwe afspraak met de aannemer voor het geval er nog iets uit zou komen.'

De volgende dag struinde Willem de hele ochtend diverse boorbedrijven af om prijzen te vergelijken. 'Eén bedrijf zat ergens in een duistere buurt', vertelt Willem. 'Ik moest in het midden tussen Elija en de chauffeur gaan zitten anders vonden zij het te link. Uiteindelijk kwamen we bij een raar kantoor aan. Ik vertrouwde de man die ons ontving absoluut niet dus we gingen gelijk op naar de tweede mogelijkheid. We hadden daarvoor in een restaurant afgesproken met twee ondernemers. Mijn eerste indruk was dat het open Kenianen waren die weten waar het over gaat. Ze gaven ons alleen wel een prijs die wij iets te hoog vonden dus we spraken af dat we eerst onderling zouden overleggen om ze 's middags terug te bellen. Die middag

spraken ze met Elija en na een paar rondes handjevallen was de deal rond. We begonnen de volgende dag (vorige week vrijdag) gelijk met boren!'

Die vrijdag moest er dus eerst weer geld gewisseld worden. Daar zorgde Elija voor, omdat het dan betrouwbaarder zou gebeuren. Willem vertelt dat de transactie zich achter in een auto, op een stil plekje afspeelde: 'Buiten de bank om krijg je meer voor je euro', weet de ervaren reiziger.

Vervolgens ging de groep op pad met al het benodigde materiaal in een vrachtauto 'Het eerste stuk weg was mooi, maar de volgende tien kilometer was van het "plaatselijke type"', grapt Willem. De reis verliep echter goed. Een maal in Gongoni Vileg aangekomen, moest de stok worden opgezocht die de plaats aangeeft waar geboord zal worden.

'Het hele dorp kwam kijken', beschrijft Willem. 'Voor hun is het net een film en er wonen kinderen die nog nooit van hun leven een blanke hebben gezien of een auto. Dat maakt het een hele bijzondere ervaring. We hebben diezelfde dag nog alles opgebouwd en begonnen gelijk met het boren. Ik vind het een wonder dat we na drie dagen al aan het werk konden, maar ik moet nog niet te vroeg juichen, je weet maar nooit...'

Nieuw boek Moros de la Vila

Goed nieuws voor wie zich meer wil verdiepen in de achterliggende gedachte van het traditionele volksfeest Moros y Cristianos dat deze maand weer in de hele Valenciaanse Deelstaat groots wordt gevierd: de vereniging

Santa Marta heeft een nieuw boek uitgegeven waarin deze herdenkingsfeesten uitgebreid worden behandeld. Dat gebeurt aan de hand van 367 pagina's gevuld met 65 literaire artikelen in vijf verschillende hoofdstukken. Elk artikel is eigenzinnig

opgevoerd en voorzien van mooie illustraties. De vereniging Santa Marta heeft voorlopig 1.350 exemplaren uitgegeven die ieder voor tien euro te koop zijn. Er zijn echter alleen Spaanse versies verkrijgbaar.

Met dit boek over de Moros y Cristianos wordt op aantrekkelijke wijze meer over de feesten verteld.

Meer alternatieve energie tegen 2011

CREVILLENT. De president van de Generalidad Valenciana, Francisco Camps, heeft op het grondgebied van Crevillent de zonnepanelen van El Realengo I officieel in gebruik genomen, al zijn die al in werking sedert december van vorig jaar.

De installatie kostte 36 miljoen euro en bestaat uit 27.360 zonnepanelen, verdeeld over 56 systemen van 108 Kw. Deze 'zonnetuin' produceert negen miljoen kilowatt/uur per jaar en voorkomt de uitstoot van 8650 ton CO2 per jaar en 196 ton dioxide nitrogeen. Het project kon tot stand komen dankzij de medewerking van 58 investeerders.

De werkzaamheden begonnen in juli 2006 en het hele veld panelen beslaat 120.000 vierkante meter op een terrein dat door het gemeentebestuur van Crevillent werd afgestaan voor een periode van dertig jaar.

De president van de Generalidad zei dat 'het gewest nu tot de laatste zonnestraal kan gebruiken om rijkdom te vergaren'. Camps vervolgde: 'wij zijn mensen die via kleine bedrijven en coöperaties grote dingen kunnen verwezenlijken. Gezamenlijk kunnen wij vechten tegen de opwarming van de aarde, dankzij alternatieve energie en zo streven naar een betere wereld'. Hij wees erop dat op dit ogenblik Alicante de Spaanse provincie met de meeste zonne-energie is. In 2010 zal de hele Comunidad Valenciana 42% van de elektrische energie uit zonnepanelen halen, zei hij.

Hier stopt het project niet, want het wordt uitgebreid met nog eens 130.000 vierkante meter, de zogenaamde El Realengo II en Realengo III, die in september van dit jaar worden afgewerkt. Daarmee wordt de capaciteit meer dan verdubbeld en zal 19 miljoen kilowatt /uur bereiken. Het kost nog eens 41 miljoen euro, maar daarna zal 70% van Crevillent via zonne-energie bevoorrad worden.